

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/360/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614214144
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614214144.6

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu Y. Q. D., S..D., W.: XX XXX XXX, D. D. G., P. XXXX/XXX, proti žalovanému R. B., L. XX.XX.XXXX, trvale bytom RÚ. XXXX/XX, XXX XX B. X, štátny občan SR, o zaplatenie 1 650,01 Eur, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 097,70 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne od 16.12.2015 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 28,804 Eur a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd povoľuje žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach po 20 Eur, ktoré sú splatné vždy do 20. dňa, toho ktorého dňa v mesiaci pod sankciou zaplatenia celej dlžnej čiastky v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky včas.

Súd vo zvyšku žalobu zamietá.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia istiny vo výške 1 650,01 Eur spolu s vyčísleným ročným úrokom z omeškania vo výške 263,24 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1 650,01Eur od 23.08.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 05.11.2011 uzatvorila so žalovanou úverovú zmluvu č. 4111022817, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1 700 Eur zo strany žalobkyne. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 60-tich pravidelných mesačných splátkach po 59,55 Eur. Žalovaná bola v omeškani s úhradou svojho záväzku, preto v zmysle hlavy úverových zmluvných podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru žalobkyňa vyzvala listom zo dňa 25.09.2012 žalovanú na splatenie celého zostatku úveru, ktorý pozostával z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatenia budúcich splátok v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanej vyúčtované v zmysle Hlavy 18 úverových zmluvných podmienok. Žalobkyňa argumentovala rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013 tým, že úverové podmienky boli pripojené k úverovej zmluve. Z uvedeného dôvodu sú súčasťou zmluvy v písanej forme. Záver o tom, že neboli ustanovenia o zmluvnej pokute dojednané písomne, nemožno považovať za správny.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz dňa 23.09.2014, ktorým uložil povinnosť žalovanej zaplatiť sumu 1 650,01 Eur spolu s príslušenstvom.

Voči uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná v lehote odpor, v ktorom uviedla, že nie je schopná splatiť sumu naraz. Doteraz splatila 602,30 Eur a ďalej nemohla uhrádzať splátky z vážnych rodinných dôvodov. Namietala, že Zmluva o úvere neobsahuje dátum končenej splatnosti, čím je úver považovaný za bezpoplatkový a bezúročný, Z uvedeného dôvodu má povinnosť zaplatiť sumu

1 097,80 Eur v splátkach primeraných jej príjmu. Na pojednávaní dňa 16.12.2015 uviedla o svojom osobným pomerom, že je dôchodkyňa, býva v 4-izbovom byte spolu so svojim manželom - dôchodcom, nezamestnaným synom, jeho manželkou (ktorá pracuje ako opatrovatelka) a vnučkou (ktorá študuje na vysokej škole). Pokiaľ ide o úvery, ktoré žalovaná spláca, tieto boli použité na úhradu skôr bratých úverov, čím sa dostala do kolobehu splácania úverov spolu s manželom. Žalovaná má výdavky na lieky mesačne 7 Eur a po splatení úverov jej s manželom nezostáva takmer žiadna finančná hotovosť.

Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka na pojednávaní dňa 16.12.2015 uviedol, že v úverovej zmluve absentujú jej obligatórne náležitosti a to presne uvedený termín konečnej splatnosti. S poukazom na rozhodovaciu prax Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17C/151/2012 a 16Co/315/2012 je RPNM určená neurčito. Zo zmluvy nie je zrejmé čo ide na istinu splátky. Z uvedených dôvodov je úverová zmluva bezúročná a bezpoplatkov. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver 1 700 Eur, doteraz splatila 602,30 Eur, je povinná žalobkyni vrátiť sumu 1 097,70 Eur, Žalovaná spláca mesačne na zrážky exekúcie 60 Eur, exekúciu 30 Eur, Stavebnej sporiteľni spláca 30 Eur, spoločnosti Profi Credit 20 Eur, spoločnosti Quatro 20 Eur, spoločnosti Consumer Finance Holding 30 Eur, Poštovej banke 2 úvery po 65 Eur, spoločnosti Provident 50 Eur, VÚB banke 50 Eur a nájom rozpočítaný na jednu osobu je 100 Eur. Výdavky žalovanej činia dokopy 400 Eur.

Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 16.12.2015, ktorého sa nezúčastnila žalobkyňa. Z dôvodu, že sa riadne predvolaný účastník konania nedostavil na pojednávanie a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jej neprítomnosti. Prihliadol pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonaným dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením a prečítaním výpisu z OR SR na č.l. 3 až 6, úverovej zmluvy zo dňa 05.11.2011 na č.l. 7, úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., výzvy k splateniu celého úveru na č.l. 17, poštového podacieho hárku na č.l. 18, výpisu čerpania splátok a úhrad na č.l. 19 až 20, fotokópiu poštových poukazov na č.l. 38, 39, oznámenia o vykonávaní zrážok z dôchodku, oznámenia o výplate dôchodku v hotovosti, fotokópie poštových poukazov, príjmového pokladničného dokladu spoločnosti SPOOL, a.s. a vkladov hotovosti voči VÚB banke, a.s.

Žalobkyňa je právnická osoba, ktorá má v predmete činnosti okrem iných uvedené aj poskytovanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom. Zo Zmluvy o úvere č. 4111022817, súd zistil, že žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 1 700,- Eur s 33,20 % ročnou úrokovou sadzbou na základe, ktorého bol žalovaná povinná splácať mesačne splátku vo výške 59,55 Eur, pri celkovej výške čiastky splatnej spotrebiteľom 3 573 Eur. V zmluve je uvedená priemerná hodnota RPNM 17,88 %, RPNM je vo výške od 39,2 do 41,3 %. V Zmluve je uvedené, že lehota splatnosti je 60 mesiacov od poskytnutého úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve malými písmenami s odkazom na hviezdičku je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcej zo splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Odkazom s dvoma hviezdičkami je pri RPNM odkaz, že presná hodnota RPNM závisí na dni poskytnutia úveru, pričom klient súhlasí s tým že, presnú výšku RPNM mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru.

Z úverových podmienok v Hlave 7 § 3 písm. a) vyplýva, že: „Klient je povinný čerpaný úver splatiť na požiadanie Spoločnosti v prípade že: a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky pod dobu dlhšiu ako tri mesiac.“ Z úverových podmienok v Hlave 5 § 1 je uvedené, že: „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti určené v ÚZ. Klient je povinný hradiť Spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v ÚZ. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úver. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak“.

Žalobkyňa výzvou zo dňa 25.09.2012 oznámila žalovanej, že je povinná zaplatiť dlžnú čiastku vo výške 1 919,11 Eur najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Z poštového podacieho hárku vyplýva, výzva žalovanej bola podaná na poštu 28.09.2012.

Z výpisu čerpania splátok a úhrad, ktorú predložila žalobkyňa vyplýva, že žalovaná uhradila žalobkyni celkovo sumu 602,30 Eur, pričom jej bola poskytnutá suma úveru 1 700,- Eur.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z. Obchodný zákonník (v znení účinnom k 05.11.2011) (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom k 05.11.2011) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k 05.11.2011) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti

podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v znení účinnom k 05.11.2011) (ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov (účinného k 05.11.2011) nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 2 písm. u) citovaného zákona odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom k 05.11.2011) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania a pri aplikácii vyššie uvedených právnych predpisov mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa na základe Zmluvy o úvere poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 1 700,- Eur. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 OZ a nasl. a zároveň zmluvou, ktorej náležitosti sú upravené okrem § 497 ObZ aj zákonom č. 129/2010 Z. z., nakoľko ide podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľský úver, ktorého náležitosti upravuje predmetný zákon.

Súd mal za to, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. výška, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia úplne absentujú v uvedenej úverovej zmluve. Ďalej podľa súdu taktiež v zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže v zmluve nie je uvedená doba jej trvania a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Túto nie je možné nahradiť výpočtom podľa počtu splátok, ako argumentuje žalobkyňa. Počet splátok je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona. Zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože by sa inak uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad, podľa ktorého nie je potrebné určiť konečnú dobu splatnosti dátumovo neprichádza do úvahy. Pre tento údaj v predmetnej zmluve chýba.

Navyše v zmluve nie je určito vyjadrená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona ročná percentuálna miera nákladov. V zmluve je uvedená RPMN v intervaloch 39,2 do 41,3 %, čo nezodpovedá zákonnej požiadavke určitosti údaju pre spotrebiteľa a takto stanovenú úrokovú sadzbu, súd považuje za neplatnú podľa § 37 ods. 1 OZ, čím v zmluve absentuje táto náležitosť a podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukazuje nato, že RPMN predstavuje jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože odzrkadľuje všetky náklady spotrebiteľa a teda je pre neho rozhodujúci pre posúdenie, či zmluvu uzavrie a to v porovnaní aj s priemernou hodnotou RPMN iných úverov. Pokiaľ teda žalobkyňa neuvedie priamo do zmluvy RPMN, ale len do v intervale, svedčí to o jeho nekalej obchodnej praxi a nepoctivom správaní vo vzťahu k spotrebiteľovi podľa § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. Pre súd je nepochopiteľné, ak žalobkyňa dokázala do zmluvy uviesť priemernú hodnotu RPMN a nie RPMN tohto konkrétneho úveru. Súd pritom poukazuje nato, že z jeho činnosti je mu známe, že iné spoločnosti na trhu poskytovania úverov (viď napr. PROFICREDIT) vedia uviesť presný údaj RPMN, aj keď zmluva nie je podpísaná z ich strany v deň, ktorý podpísal zmluvu spotrebiteľ.

Pokiaľ ide o dojednanie zmluvnej pokuty, kde žalobkyňa argumentuje tým, že tieto boli dojednané v úverových zmluvných podmienkach a tieto sú aj podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 súčasťou úverovej zmluvy a teda boli dojednané písomne, súd uvádza, že takéto dojednanie nepovažuje za dostatočné voči postaveniu žalovaného ako spotrebiteľa a má zato, že v danom rozsudku sa súd nevysporiadal aj s otázkou, či nejde v danom prípade o nekalú klamlivú praktiku podľa zákona č. 250/2007 Z. z. Podľa okresného súdu v spotrebiteľských vzťahoch nestačí uvedenie zmluvnej pokuty do iných dokumentov úverových zmluvných podmienkach alebo sadzovníka alebo oznámenia spotrebiteľovi. Súd v tejto súvislosti taktiež poukazuje analogicky na právny záver vyslovený v Náleze Ústavného súdu ČR 1.US 3512/11 zo dňa 11.11.2013, s ktorým sa stotožňuje. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv, dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou takzvaných VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť uvedené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky spotrebiteľských zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednania technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby z nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Uvedenie podstatnej náležitosti do Obchodných podmienok ako obligatórne náležitosti a skutočnosti tak významné pre spotrebiteľa, ktorá mu umožňuje zistiť za akých podmienok si požičiava peňažné prostriedky a porovnať si výhodnosť predpokladaného úveru, považuje súd analogicky za neprijateľné konanie a klamlivú praktiku podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko žalobkyňa opomenula uviesť žalovanému ako spotrebiteľovi podstatnú informáciu na základ, ktorej spotrebiteľ v danom kontexte robí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktorá je v rozpore s odbornou starostlivosťou žalobcu podľa § 2 písm. u) zákona č. 257/2007 Z. z. ako podnikateľa pôsobiaceho v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov. Aj keď uvedené skutočnosti majú svoje dôsledky, vzhľadom na však na nasledujúce zistenia súd nevyvodzoval závery z nekalej praktiky, pretože žalobu čiastočne zamietal z vyššie uvedených dôvodov.

Z vykonaného dokazovania súd mal navyše za to, že samotné odôvodnenie zosplatnenia zo strany žalobkyne nie je preukázateľne zákonne odôvodnené. Žalobkyňa využila svoje právo podľa § 565 OZ a požadovala zaplatenie celého dlhu voči žalovanému, avšak súd má za to, že v prípade zosplatnenia úveru žalobkyňa nepreukázala, že došlo k splneniu podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ, ktoré je obligatórnym predpokladom zosplatnenia úveru voči spotrebiteľovi podľa § 565 OZ, nakoľko ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy v splátkach. Súd z predložených dôkazov, nemal preukázané, že žalovaný bol v súlade s citovaným paragrafom upozornený v lehote 15 dní pred zosplatnením na uvedenú skutočnosť podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobkyňou predložená výzva zo dňa 25.09.2012 je výzvou na splatenie celého úveru. Takáto výzva nie je naplnením požiadavky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a nejedná sa teda o upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť využitia práva podľa § 565 OZ v lehote 15 dní pred samotným zosplatnením na zosplatnenie úveru. Zosplatnenie k uvedenému dátumu je potvrdené aj z platobnej histórie kde vyplýva, že k zosplatneniu zo strany žalobkyne došlo k 25.09.2012. Z uvedeného dôvodu takéto zosplatnenie odporuje zákonu a jedná sa o neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

Keďže vzhľadom na vyššie uvedené sa jedná o bezúročnú a bezpoplatkovú úverovú zmluvu, žalovaná ako dlžník má povinnosť z tohto záväzkového vzťahu podľa § 488 OZ, § 497 ObZ a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., vrátiť len sumu, ktorá mu bola žalobkyňou poskytnutá. Žalovanej bola poskytnutá suma 1 700,- Eur. Zo splátkového prehľadu vyplynulo, že žalovaná uhradila žalobkyňi sumu 602,30 Eur, súd mal za to, že vzhľadom na vyššie uvedené, žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie sumy vo výške 1 097,70 Eur (t.j. 1 700,- Eur - 602,30 Eur = 1 097,70 Eur). Uvedený záver korešponduje aj s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. značka 15Co/180/2012, resp. so závermi Krajského súdu Banská Bystrica uvedeným vo vyjadrení právneho zástupcu žalovanej a vedľajšieho účastníka, s ktorými sa súd stotožňuje. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, keďže žalobkyňa požadovala vyčíslený úrok z omeškania vo výške 263,24 Eur k 10.10.2012 a 8,15 % ročný úrok z omeškania od 23.08.2014 z istiny 1 650,01 Eur, súd zamietol taktiež v tejto časti žalobu, nakoľko jednak nedošlo zo strany žalobkyne k zákonnému zosplatneniu (ako súd uviedol a argumentoval vyššie) a jednak žalobkyňa požadovala od žalovanej sumy, ktoré nezodpovedali vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy skutočnej dlžnej povinnosti žalovanej. Takto súd vyhodnotil, že žalobkyňa nekvalifikovane vyzvala žalovanú na plnenie, s poukazom na to, že žalobkyňa žiadala žalovanú na zaplatenie súm, ktoré nekorešpondovali z reálne dlžnými sumami. Jednalo sa o tzv. nekvalifikovanú výzvu na zaplatenie dlžnej

sumy pozostávajúce vo vyššej čiastke než žalovaná reálne mala zaplatiť. Z uvedeného dôvodu súd priznal úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne v súlade s § 517 ods. 2, OZ, § 3 a 10c NV SR 87/1995 Z. z. nakoľko išlo o právny vzťah, ktorý vznikol pred 01.02.2013 a teda bola aplikovaná výška úroku v súlade s § 10c NV SR 87/1995 Z. z. avšak až od 16.12.2015, t.j. odo dňa keď sa žalovaná reálne dozvedela akú čiastku má zaplatiť, t. j. rozhodnutím súdu došlo u žalovanej k účinnej vedomosti, kedy sa žalovaná dostala do omeškania, od ktorej možno uplatniť zákonný úrok z omeškania. Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Nakoľko bola žalobkyňa úspešná v konaní len čiastočne vo výške 1 097,70 Eur čo predstavuje 66,53 % (t. j. pôvodne žalovaná suma 1 650,01 - 100 %). Žalovaná bola úspešná v 33,47 % (t. j. 100% - 66,53 % = 33,47 %). Čistý úspech žalobkyne tak predstavuje 33,06 % (66,53 % - 33,47 % = 33,06 %), preto jej súd priznal pomernú časť súdneho poplatku vo výške 32,73 Eur, ktoré zodpovedali 33,06 % zo zaplateného súdneho poplatku 99,- Eur.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. súd zároveň povolil žalovanej splácať dlžnú sumu ako aj náhradu trov konania v splátkach po 20 Eur mesačne vždy k 20. dňu, toho ktorého mesiaca vopred pod sankciou splatnosti celej dlžnej sumy s poukazom na osobné pomery žalovanej, ktoré keď súd vychádzal z čistého príjmu žalovanej vo výške 417,51 Eur, pomernej časti výdavkov na ubytovanie vo výške 68,04 Eur (platba 340,24 Eur vydelená počtom 5 osôb v domácnosti) a splátok na jednotlivé úvery Home Credit Slovakia a.s. vo výške 59,55 Eur, Stavená Sporiteľňa 30 Eur, Profi Credit 20 Eur, Quatro 20 Eur, Consumers Finance Holding 30 Eur, Poštová banka 70 Eur, Provident 50 Eur, VÚB banka a.s. 50 Eur, exekúcie 35 Eur. V rámci spoluzitia so svojim synom, nevestou a maloletou vnučkou obývajú 4 izbový byt v prenájme, ktorý nepovažoval súd je vzhľadom k počtu osôb za neprimeraný vzhľadom k počtu členov domácnosti. Súd ustálil žalovanej výdavky na sumu 432,59 Eur. Pri príjme 417,51 Eur je zrejme, že žalovanej finančné možnosti sú obmedzené, pričom sama uviedla, že je schopná platiť po 20 Eur splátky, ktoré súd považoval za akceptovateľné vzhľadom k finančným možnostiam žalovanej, súd svojou úvahou určil žalovanej splátky vo výške 20 Eur mesačne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.